UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

L. vi

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

ke veniam qui nō diligit. Ne
mo aūt poteſt deſperare ꝗ di-
ligit. Tu aūt. ℟. Dum ſtete
ritis ante reges et p̄ſides no-
lite cogitare quomō aut q̇d
loquamini. Dabitur eni vob
in illa hora quid loquamini.
℣. Non eni vos eſtis qui loq
mini ſed ſpūs patris veſtri q
loquitur in vobis. Da. In .ij.
noctur. añ. Principes apoſto
loꝝ cōgregati ſūt cum deo a-
brahā. ps Oēs gē. añ Dedi
ſti hereditatē timētibꝫ nomē
tuū dñe. ps Exaudi ds dep.
añ Annūciauerūt opa di ꝛ fcā
eiꝰ intellexerūt. ps. Exaudi
deꝰ ora. ℣. Conſtitues eos.
Itaq; vbi dilectio Lectō iiij.
eſt proximi: ibi neceſſario fi-
des ꝛ ſpes. ꝛ vbi dilectio pro-
ximi eſt: ibi neceſſario dilectō
dei. Qui em̄ nō diligit deum
q̄uo diligit proximū tanq̄ ſe-
ipſum. Quando quidē nō di
ligit ꝛ ſeipm̄: eſt quippe impiꝰ
ꝛ iniquꝰ. Qui aūt diligit ini
quitatē non plane diligit ſed
odit animā ſuā. Hoc ergo p̄-
ceptū dñi teneamus vt nos i-
uicē diligamꝰ: ꝛ quicquid ali
ud p̄cepit faciemus qm̄ q̇cq̇d
eſt aliud: hic habeamus Di-
ſcernitur quippe iſta dilectio
ab ea dilectōne qua ſe inuicez
diligūt homīes ſicut homīes
Nam vt diſcerneret adiunctuz
eſt ſicut dilexi vos. T ℟. Vi
di cōiūctos viros hñtes ſplē
didas veſtes: ꝛ angelꝰ dñi lo
cutꝰ eſt ad me dicēs Iſti ſūt vi
ri ſācti facti amici dei. ℣ Vi
di angelū dei fortē volantem
p mediū celi voce magna cla-
mantē et dicentē. Iſti. Le. v.
Ut quid eni nos diligit chri
ſtus niſi vt poſſimus regnare
cū chriſto. Ad hoc ergo ꝛ nos
inuicē diligamꝰ vt dilcōez no-
ſtrā diſcernamus a ceteris: q
nō ad hoc ſe inuicem diligunt
q2 nec diligunt. qui aūt ſe ppt
habendum deum diligunt ip
ſi ſe diligūt: ergo vt ſe diligāt
deum diligūt. Non eſt hec di
lectio in hominibꝫ omnibus:
pauci ſe ppterea diligūt vt ſit
deus omīa in omnibꝫ. Pleni
tudinem dilectionis qua nos
inuicē diligere debemꝰ fratreſ
chariſſimi diffiniuit dñs dicēſ
Maiorē hac dilcōez nemo hꝫ
vt aīaꝫ ſuā pōat q̇s p amicꝫ ſu
is T ℟ Iſti ſūt triūphatoreſ
ꝛ amici dei q̄ ꝯtēnentes iuſſa
p̄ncipū meruerūt p̄mia etña.
Mō coronant ꝛ accipiūt pal
mā. ℣. Iſti ſunt q̄ venerūt ex
magna tribulatōe ꝛ lauerunt
ſtolas ſuas i ſāguie agni Mō
Quia ḡ ſupꝰ dixerat h̄ L. vi
eſt mādatū meū vt diligatꝫ i
uicē ſic dilexi voſ. q̄bꝫ verb ad
didit qd nūc audiſtꝫ maiorez
hac dilcōz nemo hꝫ vt aīaꝫ ſu
am ponat quis p amicis ſuis

De apl'is

ſit ex hoc conſequēs ꝙ idē iſte
euangeliſta iohānes in epiſto
la ſua dicit: vt queadmoduꝫ
ꝑ nobis animam ſuā poſuit:
ſic et nos debeamus aīas ꝑ
fratribus ponere diligētes v/
tiq; inuicē ſicut ipē nos dile/
xit: qui pro nobis animā ſuaꝫ
poſuit. T. ℟. Iſti ſunt q̇ vi/
uentes in carne plātauerūt ec
cleſiam ſanguīe ſuo. nō ſūt de
terra corpa coꝝ ſepata. Quo
rū merita ſūt in celis aīe ſctō
rū coequales. ℣. In oēm ter/
rā exiuit ſonus eoꝝ. et in fines
orb terre verba eoꝝ. ℣ Quo/
rum. In tertio noctur. aň Ex
altabuntur cornua iuſti alľa.
ps. Confitebimur Aň Lux
orta eſt iuſtis alľa. rectis corð
leticia alľa ps̄ Dn̄s regna. ex.
Aň Cuſtodiebāt teſtimonia
eius et precepta eius alľa. ps̄
Dn̄s regnauit iraſcantur. ℣.
Nimis honora. Scd̄m ioh.

In illo tpe: Di. ie. di. ſu.
Hec mando vob vt di/
ligatis inuicem. Et reliqua.
Omelia beati auguſtini epi.
Hec mādo vobis vt diliga/
tis inuicē. Ac ꝑ hoc intellige/
re debemus hūc eſſe fructū no
ſtrū de quo ait: Ego vos ele/
gi vt eatis ⁊ fructū afferatis:
⁊ fruct⁹ veſter maneat. Et qð
iunxit: vt quodcūq; petieritis
patrē in nomine meo det vo/
bis. Tunc vtiq; dabit nobis

ſi diligamus inuicē: cū ⁊ hoc
ipm dederit nob q̇ nos elegit
nō habētes fructū: qꝛ nō eum
nos elegeramus. ⁊ poſuit nos
vt fructū afferamus: hoc ē in
uicē diligamus. Quē fructū
ſine illo afferre nō poſſumus:
ſicut palmites facere ſine vite
nihil poſſunt. T. ℟. Iſti ſūt
viri ſancti quos elegit dn̄s in
charitate non ficta: ⁊ dedit il
lis gl'iam ſempiternā. Quoꝝ
doctrina fulget eccleſia vt ſol
et luna. ℣. Sācti ꝑ fidē vice
rūt regna ⁊ opati ſūt iuſticiaꝫ
Charitas Lcō viij. Quoꝝ
ergo eſt fructus noſter: quam
diffiniēs ait apl's de corde pu
ro ⁊ cōſcientia bona: ⁊ fide nō
ficta. Hac diligimus inuicē:
hac diligimus deū. Qua enī
vera dilectōne diligerem⁹ in/
uicē niſi diligētes deū. Dili/
git enī vnuſquiſq; proximum
tanq; ſeiſpum ſi diligit deum
Nam ſi deū nō diligit: nec ſe/
ipm diligit. In his aūt chari
tatis duob preceptis tota lex
pendet et prophete. Hic ē fru
ctus noſter. De fructu itaq;
nobis mādās: Hec mādo in
quit vobis vt diligatis inui/
cē. adiecit atq; ait: Si mūd⁹
vos odit ſcitote qꝛ me prioreꝫ
vobis odio habuit. ℟. Ci/
ues apoſtoloꝝ ⁊ domeſtici di
aduenerūt hodie portātes pa
cē ⁊ illuminātes patriā. Pa/